

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912203856
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912203856.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, Žilina, IČO: 36 403 008, právne zastúpený Mgr. Pavlom Karmanom, advokátom so sídlom X. D. XXA, K., proti odporcovi: X. I., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXX/XX, G. F., v konaní o zaplatenie 547,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C/134/2012-59 zo dňa 15. januára 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa na doplnenie výrokovej časti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 9C/134/2012-40 zo dňa 28.11.2012 zamietol, **z r u š u j e** a vec mu v r a c i a v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie.

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa na opravu výrokovej časti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 9C/134/2012-40 zo dňa 28.11.2012 zamietol, **p o t v r d z u j e**.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na doplnenie výrokovej časti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 9C/134/2012-40 zo dňa 28.11.2012 zamietol. Súd návrh navrhovateľa na opravu výrokovej časti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 9C/134/2012-40 zo dňa 28.11.2012 zamietol.

Z dôvodov uznesenia vyplýva, že navrhovateľ poukázal na to, že súd opomenul uviesť výrok, ktorým by návrh v časti o zaplatenie 34,86 Eur ako príslušenstva pohľadávky zamietol, preto navrhol opraviť jeho výrokovú časť podľa § 164 O.s.p., resp. rozsudok doplniť podľa § 166 O.s.p. o výrok, ktorým súd zamietne návrh v časti o zaplatenie sumy 34,86 Eur.

Znenie § 164 O.s.p. umožňuje vykonať opravu na návrh (ale aj bez návrhu), ak ide o chyby v písaní, počítaní alebo iné zrejme nesprávnosti. Musí teda ísť o celkom zjavne spoznatelné pochybenia (napr. z rozporu výroku a odôvodnenia). Doplniť rozsudok podľa § 166 ods. 1 O.s.p. možno v prípade, keď súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania vymedzeného návrhom navrhovateľa, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti.

V prejednávanej veci súd potrebu opravy ani doplnenia výrokovej časti rozsudku nevzhladol, keďže výroková časť rozsudku zodpovedá jeho odôvodneniu a rozpor medzi nimi nebol zistený. Z odôvodnenia rozsudku totiž vyplýva, že napriek tomu, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 34,86 Eur ako príslušenstva pohľadávky, súd tento nárok posúdil ako nárok na náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia), keďže išlo o sumu uplatňovanú ako náklady za spísanie Uznania záväzku a dohody o splátkach vyčíslenú podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ako tarifná odmena advokáta za 1 úkon právnej služby vypočítaná z tarifnej hodnoty vo výške 513,12 Eur (viď čl. 7 spisu). Súd v odôvodnení rozsudku zároveň poukázal na to, že priznať možno úspešnému účastníkovi len náhradu

účelne vynaložených trov konania, čo však v danom prípade splnené nebolo, keďže trovy za úkon právnej služby (spísanie predmetnej dohody) poskytnutý advokátom nebol nevyhnutnou podmienkou pre podanie návrhu na začatie konania (aj bez uzavretia takejto dohody by sa navrhovateľ mohol domáhať zaplatenia žalovanej sumy podaním žaloby na súde). Pokiaľ potom vo výroku rozsudku súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 105,70 Eur a iných trov konania (súdny poplatok) vo výške 34,50 Eur, t.j. náhradu trov v nižšej výške, než navrhovateľ žiadal, v odôvodnení rozsudku sa s výškou takto priznanej náhrady dostatočne vysporiadal, pričom zamietnutie návrhu v časti, v ktorej súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal sa javí ako nedôvodné, keďže trovy konania netvorili predmet sporu v danej veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže pri vyhotovení napadnutého rozsudku nedošlo k žiadnym chybám v písaní či počítaní a súd má za to, že rozhodol o celom predmete konania, návrh navrhovateľa na opravu, resp. doplnenie napadnutého rozsudku zamietol.

Voči citovanému uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ a žiada výrok o zamietnutí návrhu zmeniť tak, že súd rozhodne v zmysle § 152 ods. 2 O.s.p. a teda rozhodne o celej prejednávanej veci, a zároveň prizná navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania. Má za to, že súd nesprávne vec právne posúdil a postupom prvostupňového súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazuje na to, že návrhom zo dňa 22.5.2012 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia istiny, úroku z omeškania, ako aj príslušenstva pohľadávky a zároveň žiadal zaviazat' odporcu na náhradu trov konania vo výške 34,50 Eur za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 105,70 Eur. Okresný súd Ružomberok v rozsudku vyhlásenom dňa 28.11.2012, v ktorom ich návrhu v časti istiny, úrokov z omeškania, trov konania a trov právneho zastúpenia vyhovel, zamietol návrh v časti o zaplatenie príslušenstva pohľadávky vo výške 34,86 Eur. Toto súd zamietol z dôvodu, že súd vzhľadom na charakter požadovaného plnenia má za to, že predmetné plnenie svojou povahou patrí medzi trovy konania. Túto sumu však súd v rámci náhrady trov konania nemohol priznať, nakoľko nebola splnená podmienka účelnosti vzniku takýchto trov. Návrhom na doplnenie rozsudku žiadali, aby súd doplnil predmetný rozsudok o výrok, ktorým zamietol ich návrh v časti o zaplatenie sumy 38,86 Eur ako príslušenstva pohľadávky. Okresný súd však vydal uznesenie, ktorým ich návrh zamietol. Poukazuje na znenie ust. § 152 O.s.p., podľa ktorého rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Prejednávaná vec je pritom vymedzená žalobným návrhom a teda v predmetnom prípade návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 22.5.2012, resp. jeho petitom. Poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR a má za to, že ide o porušenie ustanovenia podľa § 152 ods. 2 O.s.p., keď súd prvého stupňa priznal len časť uplatneného nároku a opomenul zostávajúcu časť žalovaného nároku zamietnuť. Okresný súd Ružomberok mal v predmetnom prípade o nároku rozhodnúť, t.j. vyhovieť mu alebo návrh zamietnuť, a to vzhľadom na skutočnosť, že zaplatenie predmetnej sumy uplatňovali v návrhu ako príslušenstvo pohľadávky a nie ako trovy konania. Občiansky súdny poriadok umožňuje súdu iba v dvoch prípadoch nerozhodnúť o celej prejednávanej veci, a to buď čiastočným alebo medzitýmnym rozsudkom. V prejednávanej veci však nebol vydaný ani čiastočný, ani medzitýmny rozsudok a súd mal teda rozhodnúť o celej časti nároku. Skutočnosť, že súd vyhodnotil, že suma 34,86 Eur mala byť uplatnená ako trovy konania a nie ako príslušenstvo pohľadávky, nezakladá možnosť súdu nerozhodnúť o uvedenej časti. Aj rozhodnutím o predmetnej časti bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa na doplnenie výrokovej časti rozsudku zamietol, zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. g/ a h/ O.s.p. a vrátil okresnému súdu v zrušenej časti na ďalšie konanie a vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa na opravu výrokovej časti rozsudku zamietol, potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na doplnenie výrokovej časti rozsudku, je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Zároveň postupom okresného súdu bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, keď súd vo výroku rozsudku nerozhodol o uplatnenej časti nároku vymedzenému navrhovateľom.

V predmetnom prípade ide o návrhové sporové konanie, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, výrazom ktorej je právo ale aj povinnosť súdu rozhodnúť o tom, čo účastník konania v návrhu žiadal. Navrhovateľ v návrhu vo veci samej vymedzením skutkového stavu veci a petitu žaloby vymedzuje, o čom má súd rozhodnúť. Takto vymedzeným návrhom je súd viazaný. Nemôže navrhovateľovi priznať viac, než čoho sa domáha a naopak musí rozhodnúť o celom predmete konania, ktorý vymedzil navrhovateľ v návrhu.

Zároveň možno konštatovať, že súd má v zmysle ust. § 152 ods. 2 O.s.p. povinnosť rozhodnúť o celej prejednávanej veci za predpokladu, že nevydá medzitimny alebo čiastočný rozsudok. Rozhodnutie o predmete konania sa musí pritom prejavíť vo výroku rozsudku.

Vychádzajúc z návrhu, ktorý navrhovateľ podal na Okresný súd Ružomberok dňom 25.5.2012 a počas celého konania nedošlo k jeho zmene, navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 582,84 Eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 513,12 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 34,86 Eur, úrok z omeškania a sumu 34,86 Eur ako príslušenstvo pohľadávky. Takto navrhovateľ vymedzil predmet konania a o tomto predmete konania mal okresný súd povinnosť rozhodnúť.

Z návrhu je zrejmé, že sumu 34,86 Eur navrhovateľ žiadal priznať ako príslušenstvo pohľadávky, nie ako trovy občianskeho súdneho konania (ktorých zaplatenia sa domáhal tiež).

Okresný súd mal povinnosť v rámci výrokovej časti rozsudku rozhodnúť o zaplatení sumy 582,84 Eur zahŕňajúcej aj zaplatenie sumy 34,86 Eur. Je irelevantné, že okresný súd sa s týmto nárokom vypořiadal v odôvodnení rozsudku. Jeho povinnosťou bolo tento nárok priznať alebo zamietnuť vo výroku rozsudku. Len výrok rozsudku je totiž záväzný pre účastníkov a štátne orgány, len proti výroku rozsudku môže účastník podať opravný prostriedok. Nárok vo výške 34,86 Eur uplatnený navrhovateľom ako príslušenstvo pohľadávky preto nemožno považovať za zamietnutý.

Pokiaľ okresný súd o ňom doposiaľ nerozhodol, je povinnosťou súdu vydať dopĺňací rozsudok o tejto časti predmetu konania v zmysle ust. § 166 O.s.p.

Vychádzajúc zo skutkového stavu veci vymedzeného navrhovateľom v podanom návrhu, uplatnená suma 34,86 Eur ako príslušenstvo pohľadávky vznikla z titulu trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia však v každom prípade nemusia predstavovať iba trovy súdneho konania tak, ako súd upravené v ust. § 137 a nasl. O.s.p. V danom prípade ide totiž o procesný nárok, ktorý je spojený s vedením občianskeho súdneho konania. Trovy občianskeho súdneho konania sú v zásade procesným nárokom a sú to trovy vynaložené v dobe od začatia konania do jeho právoplatného skončenia, resp. trovy platené v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním. Navrhovateľ si však uplatnenú sumu 34,86 Eur neuplatnil ako nárok na náhradu trov vedeného súdneho konania ale ako hmotnoprávny nárok.

Rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku v časti o nerozhodnutom predmete konania vo výške 34,86 Eur uplatnenom ako príslušenstvo pohľadávky je tak založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Zároveň takýmto postupom okresného súdu bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd o jeho nároku nerozhodol vo výroku rozsudku, vypořiadal sa s ním iba v odôvodnení, čo znemožňuje navrhovateľovi podať opravný prostriedok proti neexistujúcemu výroku. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutie v tomto výroku zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Uvedený nedostatok však nemožno napraviť opravou výrokovej časti rozhodnutia v zmysle ust. § 164 O.s.p., v zmysle ktorého ustanovenia môže byť urobená iba náprava chýb v písaní, čítaní alebo iných zrejmych nesprávností. Uvedený nedostatok však takouto chybou alebo zrejmovou nesprávnosťou nie je a možno ho napraviť iba vydaním dopĺňacieho rozsudku.

Uznesenie okresného súdu, ktorým návrh navrhovateľa na opravu výrokovej časti rozsudku zamietol, je preto vecne správne a v tomto rozsahu ho krajský súd potvrdil.

Povinnosťou okresného súdu bude vydať dopĺňací rozsudok, ktorým rozhodne o časti predmetu konania vo výške 34,86 Eur uplatnenej navrhovateľom ako príslušenstvo pohľadávky.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.